

La productivitat i l'ocupació contribueixen a un creixement més equilibrat a Catalunya en el període 2023-2025 que en etapes anteriors

- El PIB de Catalunya creix un 2,7% i el PIB per habitant un 1,6% el 2025, molt per sobre de l'1,4% i 1,1% a la zona euro, respectivament.
- L'economia catalana manté un creixement sòlid el 2025, però el benestar de les llars es veu tensionat per la inflació i l'accés a l'habitatge.
- El dèficit d'oferta d'habitatge té efectes, més enllà de l'àmbit social, també en la mobilitat laboral, l'emancipació dels joves, l'atracció de talent i, en última instància, el potencial de creixement econòmic.

Barcelona, 25 de juny de 2026.- Catalunya presenta un balanç econòmic força positiu el 2025, amb un creixement sostingut tant en termes de PIB com de PIB per habitant, que s'ha recolzat, en part, en un increment de la productivitat. Aquesta és una de les principals conclusions de la **Memòria Econòmica de Catalunya 2025** que s'ha presentat avui a La Llotja de Mar. L'informe anual, publicat per les Cambres de Comerç de Catalunya, inclou aquest any el monogràfic **L'habitatge a Catalunya: un repte social, econòmic, regulatori i territorial** amb 9 articles d'experts. L'acte ha estat presidit pel president de la Generalitat, Salvador Illa, i ha comptat amb la participació del president del Consell General de Cambres de Barcelona, Josep Santacreu, la directora de la Memòria Econòmica de Catalunya, Carme Poveda, i el catedràtic de la UPF i col·laborador de la Memòria, Oriol Amat.

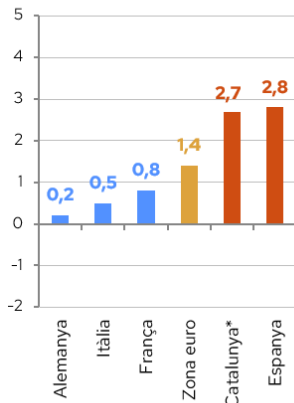
Un creixement econòmic per sobre de l'entorn europeu i una reducció gradual del diferencial de productivitat amb la UE des del 2022

Catalunya ha registrat un creixement del PIB del 2,7% el 2025, una taxa molt superior a la de la zona euro (1,4%) i a la de les principals economies europees. Aquest bon comportament no es limita al PIB agregat. El PIB per habitant ha augmentat l'1,6%, superant la mitjana de la zona euro (1,1%). A més, l'anàlisi dels factors del creixement mostra un model més equilibrat que en etapes anteriors, ja que la productivitat per hora treballada ha crescut un 1,1% durant el 2025 (enfront de l'1,0% a la zona euro) i la ràtio hores treballades/població un 0,5% (enfront del 0,1% a la zona euro). **Aquest doble impuls es ve produint des de 2023, el que estaria assenyalant l'inici d'un període de creixement més equilibrat i menys dependent exclusivament del factor treball.**

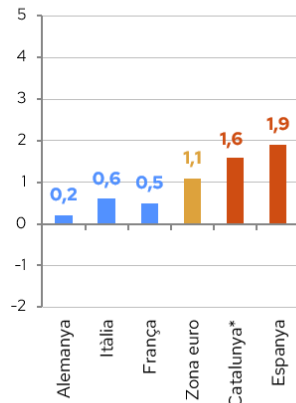
La millora de la productivitat laboral per hora també ha permès reduir el diferencial amb la zona euro, que ha passat del -12% el 2021 al -7%, en paritat de poder adquisitiu (PPA). Tot i aquesta evolució

positiva, el procés de convergència continua sent lent, fet que posa de manifest la persistència de factors estructurals.

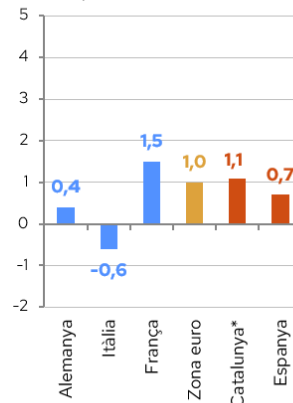
PIB total 2025 (var., %).
Font: Eurostat, INE i Idescat.



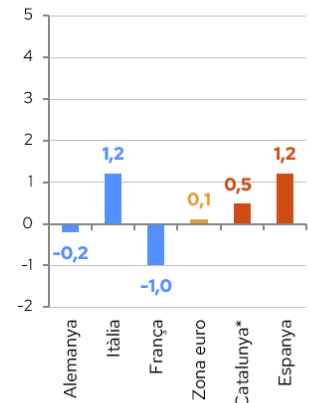
PIB per habitant 2025 (var., %).
Font: Eurostat, INE i Idescat.



PIB per hora treballada 2025 (productivitat) (var., %). Font: Eurostat, INE i Idescat.



Hores treballades/habitant 2025 (var., %).** Font: Eurostat, INE i Idescat.



Nota: * Les dades de Catalunya s'han calculat utilitzant la informació de l'Idescat i ** s'aproxima com la diferència entre el creixement del PIB per habitant menys el del PIB per hora treballada.

DE LA MACRO A LA MICRO (I): SECTORS I EMPRESES QUE IMPULSEN EL CREIXEMENT

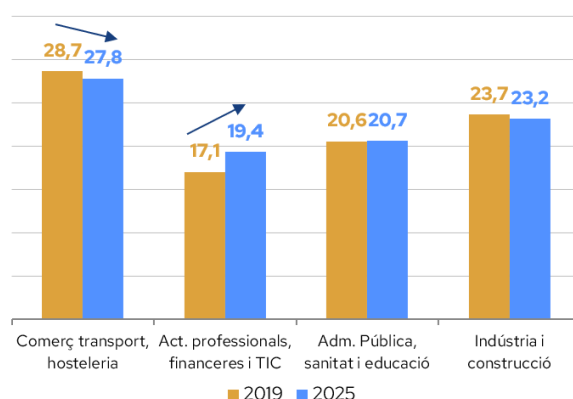
La inversió productiva per treballador assoleix un màxim històric, fet que anticipa increments de productivitat en el futur

Entre 2019 i 2025, s'observa una recomposició sectorial de Catalunya cap a activitats de més qualificació. D'una banda, augmenta el pes en l'ocupació dels sectors professionals no turístics (TIC, activitats professionals i financeres) del 17,1% fins al 19,4% del total i, de l'altra, es redueix el pes dels sectors de comerç, transport i hostaleria, del 28,7% al 27,8%.

La inversió productiva s'ha consolidat com el component més dinàmic del PIB el 2025, amb un augment del 6,9%. Destaca especialment l'assoliment de màxims històrics d'inversió per treballador, una evolució que anticipa una dinàmica favorable de la productivitat i l'ocupació els propers anys.

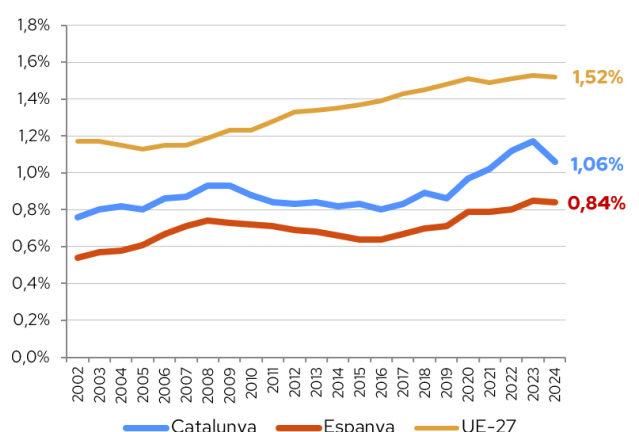
Tanmateix, la despesa en R+D empresarial ha disminuït un 3,5% el 2024, després de tres anys molt positius (2021-2023). Aquest descens s'ha traduït en una reducció de l'esforç en R+D empresarial en percentatge del PIB fins a l'1,06%, ampliant així el diferencial respecte a la UE (1,52%). Les dades de 2025 i 2026 haurien de revertir aquesta evolució, coincidint amb l'acceleració de l'execució final dels fons Next Generation.

Distribució de l'ocupació per grans sectors a Catalunya. 2019 i 2025 (% sobre el total). Font: EPA, INE.



Nota: La resta de sectors no inclosos en el gràfic tenen un pes conjunt inferior al 10% del total.

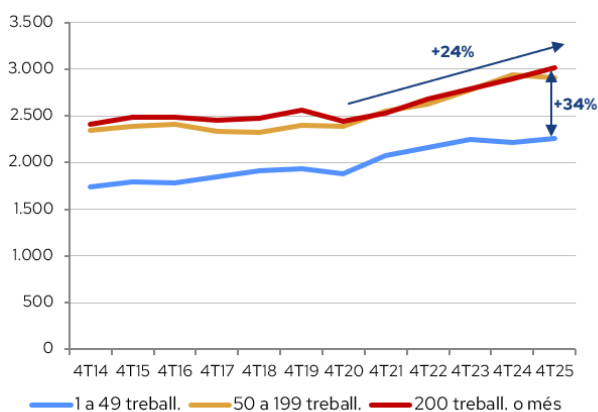
Inversió en R+D d'empreses en percentatge del PIB (% del PIB). Font: Idescat, INE i Eurostat.



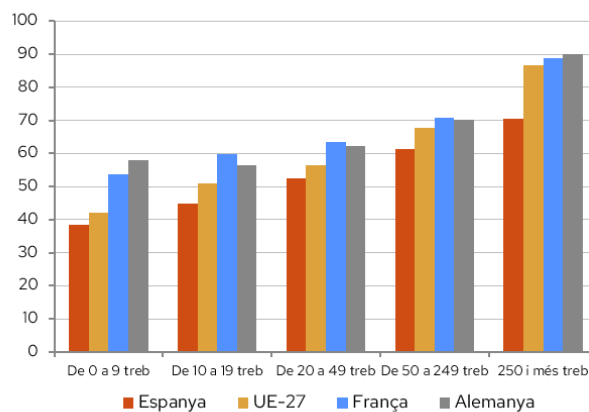
Augmenta el nombre de grans empreses, que es caracteritzen per una productivitat més elevada i salaris més alts

Les dades demostren que les empreses de major mida presenten nivells de productivitat més elevats i paguen salaris significativament superiors, amb diferències que poden arribar al 34% respecte a les empreses més petites. També s'observa que a major dimensió, més elevada és la productivitat de les empreses, malgrat que **en totes les dimensions empresarials la productivitat a Espanya és inferior a la dels principals països europeus**. Per això, és una bona notícia que el nombre d'empreses grans (200 o més treballadors) hagi augmentat en els darrers anys, fins a un màxim històric de 3.156 a Catalunya. Tanmateix, en comparació amb altres països europeus, la dimensió mitjana del teixit empresarial català continua sent inferior, la qual cosa limita el potencial de creixement i de convergència en productivitat.

Cost salarial per treballador i mes a Catalunya per dimensió d'empresa (euros). Font: Enquesta de cost salarial, Idescat.



Productivitat per dimensió d'empresa*. 2023 (milers d'euros de VAB per empleat). Font: Eurostat.



Nota: (*) Indústria, construcció i serveis de mercat.

DE LA MACRO A LA MICRO (II): EL CREIXEMENT MILLORA EL BENESTAR DE LES FAMÍLIES?

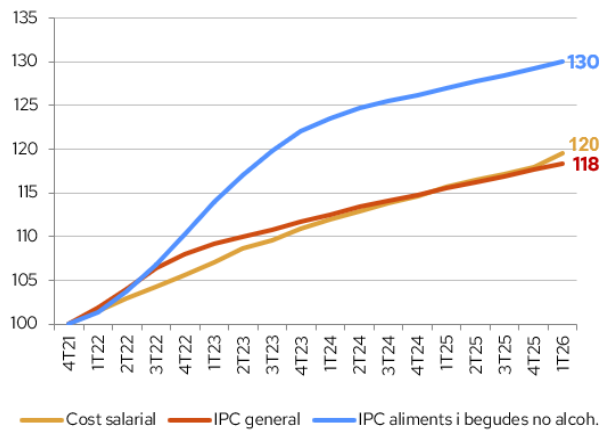
Catalunya ha experimentat un augment de població de 440.000 persones en els últims quatre anys, superant els 8,2 milions d'habitants. L'increment es deu íntegrament a la població nascuda a l'estranger. Aquest factor explica una part significativa del dinamisme de la població nascuda a l'estrangera en l'augment de l'ocupació, tot i que la seva contribució ha disminuït el 2025 fins al 50%, en contrast amb el 91% de mitjana durant els anys 2022-2024. Tanmateix, aquest mateix dinamisme demogràfic conviu amb dificultats creixents per part de les empreses per trobar personal adequat, una situació assenyalada pel 39% de les empreses.

Aquesta situació dona lloc a una primera paradoxa: en un context d'expansió demogràfica, una proporció creixent d'empreses assenyalen la manca de personal qualificat com una limitació per al seu creixement. La segona paradoxa es produeix des de la perspectiva de les llars, ja que el creixement econòmic no es tradueix en una millora equivalent del benestar.

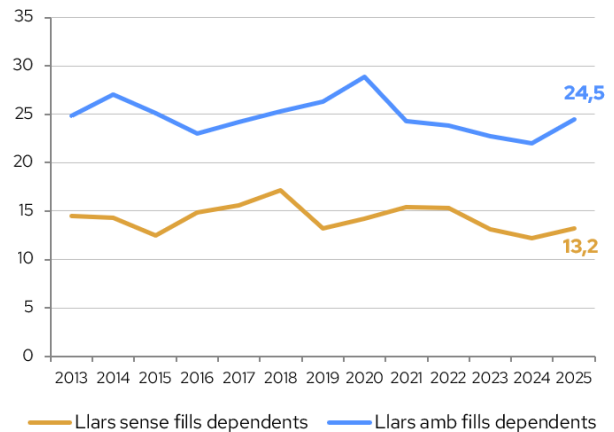
En aquest sentit, **el salari nominal ha crescut de mitjana anual un 20% acumulat entre el 2021 i el primer trimestre de 2026**, un increment similar a la inflació en el mateix període (18%), però per sota de l'increment que han registrat els preus dels aliments i begudes no alcohòliques (un 30% acumulat). Aquesta diferència entre ingressos i preus de productes bàsics afecta especialment les rendes més baixes, que destinen una proporció més elevada de la seva despesa a alimentació.

La vulnerabilitat econòmica es manifesta especialment entre les llars amb fills, que presenten taxes de risc de pobresa significativament superiors a les de les llars sense fills (24,5% enfront del 13,2%), amb una incidència especialment alta en les famílies monoparentals (47%).

IPC general, de l'alimentació i cost salarial mensual a Catalunya (mitjana mòbil 12 mesos, índex 2021=100). Font: INE.



Taxa de risc de pobresa després de les transferències socials, per tipus de llar (%). Font: Idescat.

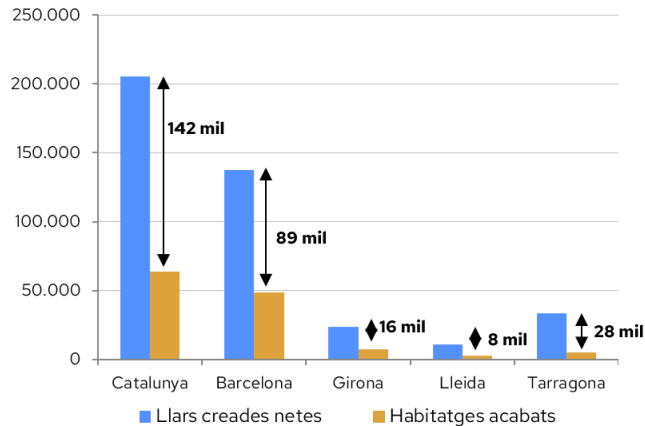


Entre tots els factors que condicionen el benestar de les llars, **el cost de l'habitatge destaca com el principal element de pressió**. El dèficit acumulat d'habitatge a Catalunya des del 2021 fins al 2025 supera els 140.000 habitatges, derivat d'un creixement molt intens del nombre de llars (+200.000) que supera àmpliament el nombre d'habitatges acabats (+60.000). La província de Barcelona concentra la major part del dèficit (aprox. 90.000 habitatges). A aquest dèficit s'hi afegeixen diferents colls d'ampolla com la manca de mà d'obra al sector de la construcció, la lentitud administrativa, la regulació urbanística, l'augment dels costos de construcció o l'escassetat de sòl disponible. Aquest desequilibri pressiona a l'alça tant els preus de compra com els de lloguer, generant un impacte especialment intens sobre els joves, les llars amb baixos ingressos i la població estrangera.

Les conseqüències d'aquesta situació van més enllà de l'àmbit social, ja que també afecten la mobilitat laboral, l'emancipació dels joves, l'atracció de talent i, en última instància, el potencial de creixement econòmic.

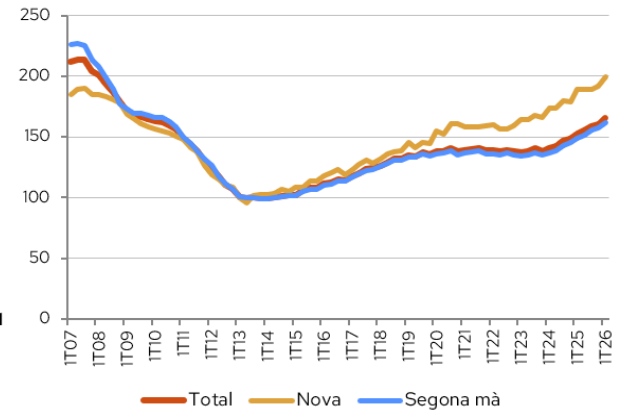
Llars creades netes i habitatges acabats a Catalunya

(nombre, acumulat 2021-2025). Font: CaixaBank Research a partir de dades de l'INE i MIVAU.



Índex de preus reals de l'habitatge a Catalunya

(índex 2013=100). Font: INE.



CONCLUSIONS I PROPOSTES

L'economia catalana presenta un balanç global positiu el 2025, que es va iniciar el 2023, sustentat en un creixement equilibrat entre ocupació i productivitat, i amb una notable resiliència en un context internacional advers. No obstant això, aquest creixement mostra límits clars pel que fa a la seva capacitat de millorar el benestar de la població, evidenciant la necessitat d'abordar quatre grans reptes estructurals:

- Reforçar la inversió empresarial en R+D
- Impulsar la dimensió del teixit empresarial
- Millorar l'adequació entre oferta i demanda de treball
- Incrementar l'oferta d'habitatge

ARTICLES "L'habitatge a Catalunya: un repte social, econòmic, regulatori i territorial"

1. La crisi de l'habitatge a Catalunya: diagnòstic i solucions. **Josep Maria Raya**, catedràtic d'Economia Aplicada al Tecnocampus, Universitat Pompeu Fabra
2. El dèficit d'habitatge tensiona el mercat immobiliari a Catalunya. **Oriol Aspachs**, CaixaBank Research
3. La doble crisi de l'habitatge i les fractures socials a Catalunya. **Carme Trilla, Carles Donat i Aleix Arcarons**, Observatori Metropolità de l'Habitatge de Barcelona
4. Simplificació i millora normatives i agilització administrativa en l'àmbit de l'habitatge i l'urbanisme. **Juli Ponce Solé**, catedràtic de Dret Administratiu i codirector de la Càtedra Barcelona d'Estudis d'Habitatge
5. Desafiaments de l'urbanisme sostenible. **Miquel Morell, Agustí Jover i Marc Gras**, PROMO Assessors Consultors

6. La construcció industrialitzada: oportunitat i necessitat estratègica. **Ferran Piqué i Lluís Ramis**, Cluster Development
7. Mercat immobiliari i habitatge a Girona: proposta de Pacte Transversal. **Joan Company Agustí**, Col·legi d'API de Girona
8. Habitatge, societat i urbanisme: experiències i referències de Lleida. **Josep M. Llop Torné**, arquitecte urbanista
9. La viabilitat econòmica i empresarial de l'habitatge a Catalunya i Tarragona. **Daniel Roig Nolla**, Unifamiliar Sant Jordi SL i Associació de Promotors de Catalunya